

*Миргородський С. А.,**аспірант юридичного факультету**Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара*

ПРИНЦИПИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗДІЙСНЕННЯ ПОСЛУГ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

Анотація. У статті досліджуються принципи адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я в діяльності органів публічної адміністрації. Визначаються основні теоретичні складові щодо принципів адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я в сучасних наукових дослідженнях з адміністративного права. При дослідженні принципів адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я автором пропонується використовувати поєднання доктринального, порівняльного та системного підходів. Стверджується, що цей підхід забезпечує всебічний аналіз, дозволяючи досліджувати як теоретичні, так і практичні аспекти принципів адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я.

Принципи адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я класифікуються автором за кількома ключовими сферами, включаючи загальні правові принципи, регулятивні принципи належного управління (галузеві принципи) та принципи, специфічні для сектору охорони здоров'я. Проводиться критичний аналіз більшості з галузевих регулятивних принципів адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я. В підсистему галузевих принципів адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я пропонується додати принципи управління якістю адміністративної послуги.

Проаналізовано проблемні аспекти у реалізації принципів адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я в діяльності органів публічної адміністрації. Для посилення застосування принципів адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я пропонується такі рекомендації: 1) перегляд та оптимізація нормативно-правової бази шляхом визначення детальніших правових норм, які мають врегулювати впровадження ключових принципів належного управління, зокрема в таких сферах, як екстрена медична допомога, захист даних, розробка комплексних нормативних актів електронного урядування та інтеграція з існуючими центрами надання адміністративних послуг; 2) розширення цифрової інфраструктури через інвестування в цифрові системи охорони здоров'я, щоб покращити прозорість, полегшити доступ населення до послуг охорони здоров'я та забезпечити ефективне керування даними; 3) вдосконалення процедур надання послуг через впровадження протоколів інформаційної обізнаності, підвищення прозорості надання послуг, а також належного навчання для адміністраторів охорони здоров'я щодо практичного застосування правових принципів для забезпечення відповідності та ефективності надання

послуг; 4) більш широке залучення громадськості для контролю над діяльністю органів публічної адміністрації через створення відповідних механізмів задля сприяння підзвітності та посилення зворотної реакції.

Ключові слова: адміністративно-правове регулювання, охорона здоров'я, принципи, послуги у сфері охорони здоров'я, адміністративні процедури, суб'єкти, публічна адміністрація.

Постановка проблеми. Адміністративно-правове регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я є актуальним процесом, реалізація якого спрямована на вирішення системних проблем в цій галузі. Реформа галузі охорони здоров'я, що проводиться в Україні, потребує чітко визначених адміністративних правил у сфері охорони здоров'я, включаючи правові вказівки щодо управління надзвичайними ситуаціями, стандарти якості послуг та механізми притягнення до відповідальності. Агресія росії, тривала війна, інші негативні чинники внутрішнього та зовнішнього характеру збільшили випадки звернення громадян до національних установ охорони здоров'я та створили нові виклики для держави. Принципи адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я є основоположними орієнтирами для організації, управління та нагляду за діяльністю органів публічної адміністрації, відповідальних за раціональне впорядкування процесів надання медичної допомоги. Без чіткої реалізації принципів в процесі адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я органи публічної адміністрації втрачають довіру суспільства. Отже, всебічне розуміння цих принципів та правильне їх застосування є необхідним фактором для зміцнення правових та організаційних засад системи охорони здоров'я в Україні.

Стан дослідження. Питання правового визначення та реалізації принципів адміністративно-правового регулювання у сфері охорони здоров'я розглядають у своїх працях О. Адамчук, І. Буряк, З. Гладун, Д. Гомон, С. Книш, Б. Логвиненко, Я. Радиш, С. Стеценко, В. Стеценко, Н. Шевчук, Н. Ярош, інші науковці. Серед останніх публікацій на цю тему слід відзначити статтю колективу вітчизняних авторів, присвячену аналізу принципів формування належного порядку надання адміністративних послуг у сфері охорони здоров'я [1], яка має високий рівень наукової полеміки. У цілому, незважаючи на значну кількість опублікованих останніми роками наукових праць з цієї теми, поточні глобальні обставини вимагають перегляду існуючих підходів до систематизації та реалізації органами публічної адміністрації принципів адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я задля

ефективного регулювання сучасних правових відносин у сфері охорони здоров'я та ефективного захисту прав пацієнтів.

Мета та завдання дослідження. Основною метою дослідження є аналіз принципів адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я в діяльності органів публічної адміністрації, а також особливостей реалізації цих принципів в сучасних умовах реформування сфери охорони здоров'я. Для отримання наукових результатів з цієї теми необхідно вирішити наступні завдання: 1) дослідити основні теоретичні аспекти щодо принципів адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я; 2) здійснити систематизацію принципів адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я; 3) розглянути проблеми у реалізації принципів адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я в діяльності органів публічної адміністрації та запропонувати практичні рекомендації щодо їх вирішення.

Виклад основного матеріалу. Сучасний академічний дискурс виявляє різні тлумачення правових принципів, однак існує загальний консенсус щодо їх природи як основоположних ідей, вбудованих у позитивне право. Ця науково-дослідна різноманітність охоплює різні погляди на дію принципів права відповідно до наступних класифікаційних ознак: 1) характерні риси принципів права; 2) сфера їх дії; 3) механізми соціального регулювання; 4) методики впровадження принципів права в діяльність відповідних суб'єктів тощо. У сфері адміністративного права принципи є основними положеннями, які визначають умови функціонування органів публічної адміністрації, зокрема їх взаємодію з фізичними та юридичними особами.

Принципи адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я поєднують різні класифікаційні ознаки, зокрема сферу їх дії, характерні, механізми соціального регулювання та методики впровадження принципів права в діяльність органів публічної адміністрації. Як зауважує Я. Шатковський, «від якісно сформульованих принципів багато в чому залежить подальша реалізація державного управління в такій важливій галузі, якою є медицина» [2, с. 43–44]. Ці принципи служать юридичною та концептуальною основою, на якій структурується адміністративна діяльність, забезпечуючи послідовність, справедливість і підзвітність у процесах прийняття рішень. В науковій літературі можна побачити значну кількість авторських поглядів на змістовні компоненти поняття «принципи адміністративно-правового регулювання», наприклад, Т. Гуржій та Ю. Бодров у своєму огляді нарахувують більше п'ятнадцяти варіантів [3, с. 43–44]. У контексті державного управління, яке має багато спільного із публічним адмініструванням, принципи діють як нормативні орієнтири, що визначають сферу та межі адміністративної влади, одночасно сприяючи захисту прав людини та громадянина.

З точки зору методології права, при дослідженні принципів адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я в діяльності органів публічної адміністрації використовується поєднання доктринального, порівняльного та системного підходів. Доктринальний підхід передбачає ретельний аналіз існуючих правових норм, законодавчої бази та наукових тлумачень для визначення та розуміння принципів, що лежать в основі адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я. Порівняльний підхід сприяє дослідженню того, як подібні

принципи впроваджуються в системах охорони здоров'я інших країн, надаючи розуміння передового досвіду та визначаючи потенційні сфери для вдосконалення нормативно-правової бази України. Системний підхід зосереджується на аналізі взаємозв'язків між правовими принципами, адміністративними механізмами та їх практичною реалізацією, щоб зрозуміти, як вони разом сприяють ефективному управлінню охороною здоров'я. Ця багатогранна методологія забезпечує всебічний аналіз, дозволяючи досліджувати як теоретичні, так і практичні аспекти принципів адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я. Отримані у такий спосіб результати здатні надати практичні рекомендації щодо підвищення ефективності правового регулювання в системі управління охороною здоров'я, що є одним із завдань цього дослідження.

Класифікація принципів адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я дозволяє детально зрозуміти їх застосування у сфері охорони здоров'я, забезпечуючи структурований підхід до вдосконалення адміністративно-правового регулювання. Дотримуючись цих принципів, органи державного управління можуть сприяти створенню системи охорони здоров'я, яка є юридично надійною, етично обґрунтованою та соціально чуйною. О. Терзі поділяє принципи адміністративно-правового забезпечення охорони здоров'я на дві групи: «переважно загальнодержавної спрямованості та переважно регіональної спрямованості» [4, с. 85]. С. Книш зауважує на тому, що «чіткий перелік правових принципів сформулювати достатньо складно через їх змістовну нестабільність і постійні трансформаційні процеси правовідносин, які обумовлюють необхідність виникнення та переосмислення вже існуючих основних засад» [5, с. 239]. Автор систематизує наступні загальні принципи права [5, с. 239–240]: «1) принцип свободи, який полягає у наданні свободи вибору в визначальних сферах суспільного життя (політичної, економічної, соціальної, культурної, ідеологічної); 2) принцип справедливості визначає роль права як безумовного регулятора, що забезпечує баланс між необхідним і реальним правовим забезпеченням, роллю окремих осіб і їх соціальним статусом, правопорушенням і накладенням відповідальності за його вчинення тощо; 3) принцип рівності полягає у встановленні для всіх членів суспільства однакових прав і обов'язків, умов існування, обмежень і привілеїв, незважаючи на національні, культурні, соціальні та інші відмінності, тобто в суспільстві не повинно бути привілейованих прошарків або груп населення; 4) принцип гуманізму ставить людину на перше місце та закріплює домінуюче становище її невід'ємних прав, таких як право на життя, безпеку, здоров'я, недоторканність, приватне життя, особисту свободу, а також визначає необхідність створення однакових умов для існування особи в суспільстві та розвитку її особистості; 5) принцип демократизму проявляється в тому, що, обираючи народних представників в органи державної влади та місцевого самоврядування, які у подальшому визначають напрями розвитку суспільних сфер і встановлюють норми права, за допомогою яких регулюються правовідносини, що виникають в їх межах, громадяни тим самим виражають власну волю; 6) принцип законності розкривається через такі правила: а) законодавчі норми є обов'язковими для виконання всіма суб'єктами, яким вони адресовані; б) усі нормативно-правові акти повинні бути юридично-змістовними, правильно оформ-

леними, а їх норми не суперечити одна одній та положенням інших нормативно-правових актів; в) невідворотність настання юридичної відповідальності за вчинене правопорушення» [6, с. 224–225; 7, с. 199–202; 8, с. 16–17; 9, с. 123].

Принципи адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я можна *класифікувати за кількома ключовими сферами*, включаючи загальні правові принципи, регулятивні принципи належного управління (галузеві принципи) та принципи, специфічні для сектору охорони здоров'я. Кожна категорія стосується окремих аспектів адміністративного регулювання та відіграє унікальну роль у формуванні управління послугами охорони здоров'я. Загальні юридичні принципи здійснюють регулювання правовідносин щодо надання послуг у сфері охорони здоров'я та є основою для формування більш спеціальних принципів в діяльності органів публічної адміністрації. Загальні принципи універсально застосовуються в усіх сферах державного управління, створюючи основу для адміністративної діяльності.

Принципи належного управління в системі правових принципів найбільш точно відповідають характеру адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я. Ці галузеві принципи адаптовані до унікальних характеристик сфери охорони здоров'я, зосереджуючись на його операційних та етичних вимірах. Сучасна наука адміністративного права та публічного управління визначає низку фундаментальних принципів, що керують суб'єктами публічної адміністрації. До основних *галузевих регулятивних принципів* адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я слід відносити: 1) принцип верховенства права, що передбачає пріоритет прав і свобод людини в діяльності органів публічної адміністрації, а також впровадження механізмів справедливого управління та розподілу ресурсів; 2) принцип законності, що передбачає діяльність органів публічної адміністрації у межах визначених законом повноважень та дотримання встановлених законом процедур; 3) принцип прозорості, відповідно до якого створюються умови для громадської доступності до управлінських рішень та існують протоколи розкриття інформації; 4) принцип пропорційності, що передбачає узгодження рішень із наміченими цілями та розгляд наслідків реалізації державних та регіональних програм у сфері охорони здоров'я; 5) принцип ефективності, що передбачає досягнення цільових результатів та оптимальне використання ресурсів; 6) принцип підзвітності, відповідно до якого впроваджуються комплексні механізми контролю за діяльністю органів публічної адміністрації; 7) принцип відповідальності, що передбачає юридичну відповідальність за порушення встановлених процедур управління галуззю, інші принципи.

В підсистему галузевих принципів адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я слід додати *принципи управління якістю адміністративної послуги*. Основа якості адміністративної послуги охоплює такі складові: 1) баланс між суспільними та індивідуальними інтересами; 2) оптимізовані процедури надання послуг; 3) належне кадрове забезпечення; 4) відповідність вимогам законодавства; 5) системний підхід до управління; 6) постійне підвищення якості; 7) прийняття рішень на основі обґрунтованих доказів, тощо. Аналіз останніх наукових праць з цієї теми дає уявлення про необхідність впровадження додаткових принципів, таких

як демократичне управління, вимоги до професійної компетентності, реалізація стратегічного планування тощо. Зокрема, пропонується розглянути питання про необхідність доповнення переліку принципів надання адміністративних послуг у сфері охорони здоров'я з урахуванням інтересів отримувача адміністративної послуги [1, с. 411].

Спеціальні принципи адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я стосуються конкретних проблем або сценаріїв у секторі охорони здоров'я, які обумовлені наявністю унікальних юридичних, етичних чи операційних ситуацій. Так, реагування на надзвичайні ситуації вимагає належне застосування нормативних актів, що мають забезпечувати правову основу для швидких і ефективних дій під час криз у сфері охорони здоров'я, таких, як пандемія чи стихійне лихо. Принципи автономії наголошує на важливості поваги до автономії пацієнтів через прозоре спілкування та добровільні процеси прийняття рішень. Принцип інтеграції з міжнародними стандартами передбачає, що адміністративні органи повинні узгодити національні правила охорони здоров'я з найкращими світовими практиками та законодавчими рамками для забезпечення послідовності та сумісності.

Слід зауважити, що розробка теоретичних питань, що стосуються поняття, систематизації та методології впровадження принципів адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я перебувають на достатньо високому рівні. Головні *проблемні питання* фокусуються у площині практичної реалізації цих принципів органами публічної адміністрації. Так, на прикладі функціонування Міністерства охорони здоров'я України, який є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, можна прослідкувати динаміку реалізації галузевих принципів належного управління. Принципи адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я суттєво впливають на організацію та функціонування МОЗ України. Цим принципам відповідає як нормативно-правова діяльність, так і практична реалізація політики охорони здоров'я. МОЗ України гарантує, що його політика та дії ґрунтуються на нормах законодавства, таких, наприклад, як Закон України «Основи законодавства про охорону здоров'я», інших нормативних актах міжнародного та національного рівня.

Запровадження Міністерством охорони здоров'я України нових стандартів ліцензування медичних закладів узгоджується з вимогами законодавства, щоб гарантувати прозорість та відповідність. Шляхом прийняття політики охорони здоров'я, що ґрунтується на фактичних даних, МОЗ України прагне оптимізувати розподіл ресурсів і покращити надання послуг. Програми, спрямовані на профілактичну допомогу та кампанії вакцинації, є прикладами того, як цей принцип інтегрований у практичні ініціативи. Міністерство використовує принцип пріоритетності прав пацієнтів, створюючи механізми розгляду скарг і забезпечуючи захист персональних медичних даних, сприяючи, таким чином, довірі та справедливості в доступі до медичної допомоги.

Реалізуючи комплекс галузевих принципів належного управління, Міністерство охорони здоров'я України активно застосовує механізми цифровізації, яка стала основою для впровадження принципів ефективності та підзвітності в управлінні охороною здоров'я. Так, запровадження електронних

медичних записів полегшує безпечне зберігання та керування даними пацієнтів, одночасно забезпечуючи пацієнтам доступ до своєї медичної інформації. Це узгоджується і з принципом прозорості, сприяючи відкритості у стосунках між лікарем і пацієнтом. Функціонування в Україні онлайн-порталів державних послуг, таких, як система «eHealth», дозволяють громадянам реєструватися у сімейних лікарів, записуватися на прийом і отримувати доступ до інформації, пов'язаної зі здоров'ям. Ці інструменти зменшують адміністративне навантаження, підвищують доступність послуг і посилюють громадський контроль. Цифрові платформи дозволяють Міністерству охорони здоров'я України збирати та аналізувати дані про здоров'я, що полегшує прийняття політичних рішень на основі фактичних даних відповідно до принципів ефективності та орієнтації на громадське здоров'я.

Застосування адміністративно-правових принципів у сфері охорони здоров'я різняться в усьому світі, пропонуючи цінну інформацію для нормативно-правової бази України. У країнах-членах ЄС такі принципи, як субсидіарність і пропорційність, визначають баланс між централізованою політикою охорони здоров'я та місцевою адміністративною автономією. Наприклад, такі країни, як Німеччина та Швеція, акцентують увагу на регіональній відповідальності за надання медичної допомоги, дозволяючи адаптувати рішення, які поважають місцеві потреби та дотримуються національних стандартів. Так, у Німеччині контроль за різними аспектами діяльності системи охорони здоров'я, окрім державних органів, здійснюють корпоративні асоціації лікарів та пацієнтів, такі, наприклад, як Асоціація медичного страхування, Асоціація лікарів та лікарняні асоціації [10]. В США принцип підзвітності наголошується через незалежні наглядові органи та чіткі механізми звітності для органів охорони здоров'я. Закон про перенесення та підзвітність медичного страхування (HIPAA), ухвалений Конгресом США у 1996 році, підкреслює інтеграцію конфіденційності та прозорості в адміністративне регулювання. Японія є прикладом принципу ефективності, впроваджуючи інновації в галузі охорони здоров'я, такі як інтегровані системи охорони здоров'я та загальне страхове покриття, які спрощують надання послуг, зберігаючи високі стандарти обслуговування. Врахування міжнародного досвіду в реалізації принципів адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я допоможе суттєво підвищити рівень надання послуг органами публічної адміністрації та впорядкувати процеси, пов'язані із реформою охорони здоров'я в Україні.

Висновки. У сфері охорони здоров'я принципи в діяльності органів публічної адміністрації набувають особливого значення, оскільки безпосередньо впливають на доступність, якість та надійність медичних послуг. В демократичних країнах світу такі принципи, як законність, ефективність, прозорість і орієнтація на права людини, гарантують, що публічна адміністрація діє в чітких правових рамках, дотримується етичних стандартів і належним чином реагує на потреби суспільства. Дотримання цих принципів зміцнює довіру між урядом, постачальниками медичних послуг та громадськістю, сприяючи більш справедливій та ефективній системі охорони здоров'я. Для посилення застосування принципів адміністративно-правового регулювання здійснення послуг у сфері охорони здоров'я пропонуються такі рекомендації: 1) перегляд та оптимізація нормативно-правової бази шляхом визначення деталь-

ніших правових норм, які мають врегулювати впровадження ключових принципів належного управління, зокрема в таких сферах, як екстрена медична допомога, захист даних, розробка комплексних нормативних актів електронного урядування та інтеграція з існуючими центрами надання адміністративних послуг; 2) розширення цифрової інфраструктури через інвестування в цифрові системи охорони здоров'я, щоб покращити прозорість, полегшити доступ населення до послуг охорони здоров'я та забезпечити ефективне керування даними; 3) вдосконалення процедур надання послуг через впровадження протоколів інформаційної обізнаності, підвищення прозорості надання послуг, а також належного навчання для адміністраторів охорони здоров'я щодо практичного застосування правових принципів для забезпечення відповідності та ефективності надання послуг; 4) більш широке залучення громадськості для контролю над діяльністю органів публічної адміністрації через створення відповідних механізмів задля сприяння підзвітності та посилення зворотної реакції.

Література:

1. Iryna M. Sopilko, Roza M. Vinetska, Nataliia B. Novytska y Oleksandr Lyubchik. Principles of Proper Procedure Formation for the Provision of Administrative Services in the Field of Health Care. *CUESTIONES POLÍTICAS*. Vol. 39 № 68 (Enero-Junio 2021): 400–414.
2. Шатковський Я. М. Стандартизація у системі обов'язкового медичного страхування в Україні (адміністративно-правовий аспект): дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. К., 2009. 205 с.
3. Гуржій Т. О., Бодров Ю. О. Поняття та сутність принципів адміністративно-правового регулювання. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету*. 2023. Серія ПРАВО. Випуск 79: частина 2. С. 41–48.
4. Терзі О. О. Концепція адміністративно-правового забезпечення охорони здоров'я України: дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2021. 477 с.
5. Книш С. В. Адміністративно-правові відносини у сфері охорони здоров'я в Україні: дис. ... д-ра юр. наук: 12.00.07. Тернопіль: ТНЕУ, 2019. 494 с.
6. Скакун О. Ф. Теорія держави і права: підручник. Харків: «Консум», 2001. 656 с.
7. Загальна теорія держави і права: підручник / М. В. Цвік, О. В. Петришин, Л. В. Авраменко та ін.; за ред. М. В. Цвіка, О. В. Петришина. Харків: Право, 2009. 584 с.
8. Сухонос В. В. Теорія держави і права: конспект лекцій. Суми: Ініціатива. 2002. 96 с.
9. Теорія держави та права: навч. посіб. / Є. В. Білозьоров, В. П. Влащенко, О. Б. Горова, А. М. Завальний, Н. В. Заяць та ін.; за заг. ред. С. Д. Гусарєва, О. Д. Тихомирова. К.: НАВС, Освіта України, 2017. 320 с.
10. Die wichtigsten Akteure im deutschen Gesundheitswesen. Teil 2: Verbände und Körperschaften der gemeinsamen Selbstverwaltung. URL: <http://www.bpb.de/politik/innenpolitik/gesundheitspolitik/72575/verbaende-und-koerperschaften>.

Myrhorodskyy S. Principles of administrative and legal regulation of the provision of services in the field of health care in the activities of public administration bodies

Summary. The article examines the principles of administrative and legal regulation of the provision of services in the field of health care in the activities of public administration bodies. The main theoretical components of the principles of administrative and legal regulation of the implementation of services in the field of health care are determined in modern scientific research on administrative law.

When researching the principles of administrative and legal regulation of the provision of services in the field of health care, the author suggests using a combination of doctrinal, comparative and systemic approaches. It is argued that this approach provides a comprehensive analysis, allowing to explore both theoretical and practical aspects of the principles of administrative and legal regulation of the provision of services in the field of health care.

The principles of administrative and legal regulation of the provision of services in the field of health care are classified by the author in several key areas, including general legal principles, regulatory principles of good governance (sectoral principles) and principles specific to the health care sector. A critical analysis of most of the sectoral regulatory principles of administrative and legal regulation of the provision of services in the field of health care is carried out. It is proposed to add the principles of administrative service quality management to the subsystem of branch principles of administrative and legal regulation of the provision of services in the field of health care.

Problematic aspects in the implementation of the principles of administrative and legal regulation of the provision of services in the field of health care in the activities of public administration bodies are analyzed. In order to

strengthen the application of the principles of administrative and legal regulation of the provision of services in the field of health care, the following recommendations are offered: 1) revision and optimization of the legal framework by defining more detailed legal norms that should regulate the implementation of key principles of good management, in particular in such areas as emergency medical assistance, data protection, development of complex e-government regulatory acts and integration with existing centers for providing administrative services; 2) expanding digital infrastructure by investing in digital health systems to improve transparency, facilitate public access to health services and ensure effective data management; 3) improvement of service delivery procedures through the implementation of information awareness protocols, increased transparency of service delivery, as well as adequate training for health care administrators on the practical application of legal principles to ensure compliance and efficiency of service delivery; 4) wider involvement of the public to monitor the activities of public administration bodies through the creation of appropriate mechanisms to promote accountability and enhance feedback.

Key words: administrative and legal regulation, health care, principles, services in the field of health care, administrative procedures, subjects, public administration.